

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»



Ректори Академияи идоракуни
давлатии назди Президенти
Чумхурии Тоҷикистон, доктори
илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор
Фафурзода А.Д.

«27» апрели 2023 с.

Тақризи

муассисаи пешбар – Академияи идоракуни давлатии
назди Президенти Чумхурии Тоҷикистон ба
диссертасияи Шарафуддин Шарафёр дар мавзуи
“Хусусиятҳои мочароҳои сиёсӣ дар Афғонистон ва
дахолати давлатҳои хориҷӣ ба онҳо” барои дарёфти
дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси
23.00.06 – Низоъшиносӣ

Мутобиқати муҳтавои диссертасия ба ихтисос ё соҳаи илми эълоншуда. Диссертасияи Шарафуддин Шарафёр фарогири яке аз масъалаҳои муҳимми соҳаи илмҳои сиёсӣ мебошад. Таҳқиқоти мазкур дар бораи мочароест, ки имрӯз Афғонистонро фаро гирифта, ба омили вайронкунанда ва табоҳкунандаи вазъи ин кишвари ба мо ҳамсоя табдил ёфтааст. Афғонистон ба маркази бухрон ва ташаннуҷ табдил ёфта, тайи чандин даҳсола бар асари кашмакашиҳои дохилӣ, мудохилот ва таҷовузи хориҷӣ ба як кишвари ҳаробгардида табдил шуда ва аз низоми пешрафт ва тараққии иҷтимоӣ боз мондааст. Бо таваҷҷӯҳ ба аҳамият ва таъсиргузории минтақавӣ ва ҷаҳонӣ ба мочарои сиёсии Афғонистон ин таҳқиқот омода гардида аст. То ба имрӯз оид ба мавзуи таъсири омили хориҷӣ, яъне мудохилаи кишварҳои хориҷӣ ба низоъ дар Афғонистон таҳқиқоти илмии комил сурат нагирифта, ин мавзуъ маротибаи нахуст мавриди пажӯхиши ҳамаҷониба қарор мегирад.

Шарафуддин Шарафёр дар мавзуи “Хусусиятҳои мочароҳои сиёсӣ дар Афғонистон ва дахолати давлатҳои хориҷӣ ба онҳо”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ пешниҳод шудааст, бо шиносномаи ихтисоси 23.00.06 – Низоъшиносӣ, ки аз рӯйи он ба Шурои диссертационӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии атtestатционии назди Президенти Чумхурии Тоҷикистон аз 1-уми ноябрри соли 2021, таҳти №311/01 ҳуқуқи қабули диссертасияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад.

Мубрам будани мавзуи диссертасия. Афғонистон, ки мудохилаи кишварҳои бегона ба умури дохилии он сабабгори муқовиматгароии авзои сиёсию низомии он гардидааст, имрӯзҳо ба дигаргуниҳои амиқи

иҷтимоӣ, сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангӣ ниёз дорад. Мочарои Афғонистон таърихи тӯлонӣ дошта, қариб ним қарни охир сарнавишти мардуми онро ба мушкилӣ дучор гардонидааст.

Садсолаи охир ба моҳияти мочароҳои сиёсӣ мазмуни нав зам намуд. Ду ҷанги ҷаҳонӣ, ҷангҳои байни давлатҳо, ҷангҳои миллӣ-озодиҳоҳӣ ва ҷангҳои зиёди шаҳрвандӣ ҳаёти миллионҳо нафар одамонро рабуда, боиси зуҳури анвои муҳталифи мочароҳо ва низоъҳои хурду бузург гардидаанд, ки Афғонистон низ яке аз қурбониёни ин мочароҳо мебошад.

Афғонистон яке аз он қишварҳое аст, ки дар масири рақобати давлатҳои бузург қарор дошта, солиёни дароз аз низоъ ва ихтилоғи қудратҳои ҷаҳонӣ ранҷ мебарад. Дар байни низоъҳои иҷтимоӣ мочароҳои сиёсӣ мақом ва нақши барҷаста дошта, ба вазъияти дохилӣ ва ҳориҷии қишварҳо таъсири амиқ мерасонанд. Амалан, низоъҳои сиёсӣ дар натиҷаи набудани адолат ва тақсими ғайриодилонаи қудрат дар қишварҳо ба вуҷуд меоянд ва дар асари идомаи онҳо мочароҳое ташаккул мейбанд, ки ҷомеаро ба буҳронҳои шадид дучор мегардонанд.

Мутаассифона, низои тӯлонии Афғонистон боиси бесуботӣ ва буҳрон дар қишвар гардида, вазъи зиндагии аксари мардумро ба нооромӣ ва мушкилот дучор соҳтааст. Идомаи мочарои сиёсӣ-низомӣ сабаби аз ҳам пошидани муносиботи иҷтимоӣ гардида, зербиноҳои ҷомеаро заиф намуда, сабабгори пайваста аз ҳам дур шудани давлат ва аксари мардуми қишвар гардидааст.

Омилҳои мочарои сиёсӣ дар Афғонистон ба ду гурӯҳ - омилҳои дохилӣ ва ҳориҷӣ тақсим мешаванд, ки бо ҳам пайвости ногусастаний доранд. Ин мочароҳо баъд аз воқеаи 11 сентябри соли 2001 пайомадҳои ноҳуш ва такондиҳанда дошта, боиси рушд ва густариши терроризму ифротгарӣ дар минтақаи Ҳовари Наздик ва Миёна, хусусан дар Афғонистон гардидаанд. Аз ин рӯ, бо мақсади пайдо намудани омилҳо ва сабабҳои асосии мочароҳо дар Афғонистон, ки барои давлат ва мардум пайомадҳои ногувор ба бор овардаанд, мавзуи даҳолати давлатҳои ҳориҷӣ – Покистон, Эрон ва ИМА мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Таҷрибаи ҷанги тӯлонии шаҳрвандӣ дар Афғонистон аз он шаҳодат медиҳад, ки таъсири омили ҳориҷӣ - даҳолати қишварҳои ҳамсоя ва абарқудратҳо сабабгори шиддат гирифтан ва печидатар шудани низоъ дар Афғонистон гардида, садди роҳи дастёбӣ ба сулҳ ва ба роҳ мондани музокироти васеъ бо мақсади ҳалли осоиштаи низои тӯлонӣ шудааст. Аз ин хотир, таҳқиқи ҳамаҷонибаи мавзуи муайян намудани омилҳо ва пайомадҳои ногувори он, даҳолати қишварҳои ҳориҷӣ, пайдо намудани роҳҳои қатъи даҳолати қишварҳо ба корҳои Афғонистон метавонад заминай мусоиди раванди сулҳсозӣ ва хотима додани ҷанги шаҳрвандиро фароҳам намояд.

Навгонии илмӣ ва арзиши амалии таҳқиқот. Навгонии илмии таҳқиқот аз он иборат аст, ки он яке аз корҳои аввалини илмӣ дар масъалаи мазкур мебошад, ки ба масъалаи омӯзиши ҳамаҷонибаи моҷароҳои сиёсии Афғонистон аз нуқтаи назари илми сиёсӣ бахшида шудааст.

Дар робита ба натиҷаҳои илмии ба даст овардашуда ба сифати навгониҳои илмии рисолаи мазкур нуктаҳои зерин пешниҳод мегарданд:

- аввалин маротиба таҳқиқоти ҳамаҷонибаи илмӣ вобаста ба таҳлил ва баррасии омилҳо, решашо ва таҳаввули моҷароҳо, оқибатҳои он барои мардуми Афғонистон ва кишварҳои минтақа анҷом дода шудааст;

- нақши омилҳои калидии моҷароҳои сиёсӣ дар Афғонистон мавриди таҳлили ҳамаҷониба қарор гирифтааст;

- иллатҳо ва заминаҳои асосии дохилии моҷароҳои сиёсии Афғонистон, бар асари сӯистифодаи омилҳои эътиқодӣ ва мазҳабӣ, ҳамчунин сатҳи пасти саводнокӣ ва маърифати сиёсии мардуми Афғонистон ҳамаҷониба таҳлил ва баррасӣ гардидааст;

- кӯшишҳо барои як барҳӯрди нави мутолиавӣ, таҳқиқотӣ ва арзёбии амиқи решашои моҷароҳо анҷом дода шудааст;

- роҳҳои пешгирӣ намудани моҷароҳои сиёсӣ, ки аз тарафи баъзе кишварҳои даҳолатгар дар Афғонистон роҳандозӣ мешаванд, мавриди таҳлили амиқ қарор гирифтаанд;

- пешниҳодот ва тавсияҳои илмӣ дар робита ба пешгирӣ ва ҳаллу фасли моҷароҳо, бахусус моҷароҳои сиёсӣ дар Афғонистон ва таъсири онҳо ба кишварҳои ҳамсоя ва минтақа баён гардидаанд.

Мазмуни асосии диссертатсия. Дар муқаддимаи рисолаи диссертационӣ муҳимияти омӯзиши мавзуъ асоснок гардида, дараҷаи омӯзиши мавзуи интихобшуда таҳлилу баррасӣ гардида, объект, предмет, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот нишон дода шудаанд. Инчунин, дар муқаддима асосҳои методологии пажӯҳиш, навовариҳои илмӣ, нуктаҳое, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд, аҳамияти илмию амалии таҳқиқот, сатҳи татбиқи натиҷаҳои таҳқиқот ва соҳтори таркибии рисолаи диссертационӣ нишон дода шудаанд.

Боби аввали диссертатсия - «Асосҳои назариявию методологии таҳқиқи моҷароҳои сиёсӣ дар Афғонистон» номгузорӣ гардида, дар он масъалаҳои илмию назариявӣ ва методологии таҳқиқи моҷароҳои сиёсӣ аз нигоҳи концептуалӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд.

Дар зербоби якуми боби аввал –“Мафҳум, моҳият ва хусусиятҳои моҷароҳои сиёсӣ: методологияи таҳқиқоти онҳо» ба масъалаҳои назариявию методологии омӯзиш ва натиҷагириҳо аз моҷароҳои сиёсӣ таваҷҷуҳ намуда, хусусиятҳои онҳо бештар мавриди таҳлил ва хулосагирӣ қарор гирифтаанд. Дар аввал мафҳуми “моҷаро”, низоми ташаккул ва инкишофи он диққати муаллифро ба худ кашидааст. Дар ин

қисмат, муаллиф такя ба андеша ва назарияи муҳаққиқони мухталифи соҳаи имлҳои сиёсӣ намуда, масъалаи мазкурро ба таври возеху равшан баррасӣ менамояд.

Муаллиф дар идомаи рисолаи худ нишон медиҳад, ки мочароҳои сиёсӣ шаклҳои гуногун доранд, ки аксарияти онҳо дар замони имрӯза бо сабаби боигариҳои табии кишварҳо ва мавқеи ҷуғрофии онҳо ба миён меояд. Мочароҳои сиёсӣ боиси ҷонбохтани ҳазорҳо-ҳазорҳо одамонибегуноҳ, талафӯбии ҳазинаҳои моддию маънавӣ, фарҳангутамаддун мегардад.

Дар зербоби дуюми боби аввал – “**Тарзи муносибатҳо ба таснифоти мочароҳои сиёсӣ**” масъалаҳои муносибати методологӣ ба мочароҳои сиёсӣ ва пайдо намудани роҳҳу воситаҳои ҳалли онҳо мавриди омӯзиш қарор гирифтаанд.

Таснифот ва муносибат ба мочароҳои сиёсӣ ба буҳрони сиёсӣ ишора менамоянд. Буҳрони сиёсӣ метавонад ба мочароҳои сиёсӣ мубаддал гардад, гоҳе мочарои сиёсӣ натиҷаи буҳрон ва набуди легитимияти низоми ҳоким аст. Он гоҳ ки сиёсатмадорон истеъдоди иртибот ва муносибати хуб бо мардум надошта бошанд, эътиимод ва легитимияти худро дар байни мардум аз даст медиҳанд ва низом дучори набуди механизми муайянӣ ҳалли буҳрон ва масъалаҳо гашта, батадриҷ ҷомеа вориди мочароҳо мешавад.

Рақобати байни кишварҳои қудратманд яке аз заминаҳои асосии мочароҳои сиёсӣ мегарданд. Ин рақобатҳо дар кишвари сеюм сабаби мочароҳо ва бесуботӣ мешаванд. Тартиби эҳтиромталабии кишварҳо гоҳе сабаби мочаро ҳам мешавад. Яъне, ба хотири қасбу шуҳрат ва қудратнамоии кишварҳо боиси мочароҳои сиёсӣ дар як кишвари заиф мешавад.

Дар зербоби сеюми боби аввал – “**Мочароҳои сиёсӣ ва омилҳои асосии даҳолати давлатҳо ба онҳо**” таваҷҷӯҳи асосӣ ба масъалаҳо ва низоми даҳолати давлатҳо ба мочароҳои дохилидавлатӣ дода мешавад.

Муаллиф дар ин қисмати кории диссертационӣ қайд менамояд, ки мочароҳо аз пайдоиши инсон то ба ин замон вучуд доштанд, мутаассифона, гоҳе ҳам ба қатли зиёди одамон анҷомидаанд. Метавон омилҳои зиёдеро дар сар задани ин мочароҳо ба таври маҳсус нишон дод. Аз ҷумла, мудохилот ва ҷоҳталабии баъзе инсонҳоро дар давраҳои мухталиф ба унвони омили аслии мочароҳо, ки зиёнҳои зиёди ҷонию молӣ ба ҷо овардааст. Маҳсусан, мардуми Афғонистон қурбонии мудохилаҳо ва бартарихоҳиҳои зиёд гардидааст. Бадбахтона, ин мудохилаҳо ва бартариталабиҳо дар чиҳил соли охир дар ин кишвар аз ҳад афзудааст. Ҳанӯз ҳам мардуми Афғонистон дар ин оташи мочароҳо месӯзад ва аз нав ба сари қудрат омадани Толибон боз мушкилотро шадидтар гардонидааст.

Дар боби дуюми рисолаи диссертационӣ, ки “Кӯшишҳо ва таҷрибаи танзими мочароҳои сиёсӣ” ном гирифтааст, масъалаҳои муҳталифи ҳалли мочароҳо ва роҳу воситаҳои танзими раванди мазкур мавриди таҳлил ва хulosагириҳо гардидаанд.

Дар зербоби аввали боби дуюми рисола – “Заминаҳо ва омилҳои асосии ташаккули мочарои сиёсӣ дар Афғонистон” таваҷҷуҳи асосӣ ба раванди ташаккул ва инкишофи мочароҳои сиёсӣ дар шароити Афғонистони чоряки чоруми аспи XX ва давраи муосири кишвари мазкур дода мешавад.

Дар байни омилҳои сар задани чунин вазъи муташшаничи сиёсӣ ду омили муҳим вучуд дорад, ки инҳо омили дохилӣ ва хориҷӣ мебошанд. Ба гурӯҳи омили хориҷӣ на танҳо даҳолатҳои кишварҳои ҳамсоя ва минтақа дохил мешаванд, балки кишварҳои фароминтақавӣ низ дар ба вучуд омадани мочароҳои Афғонистон ва шиддат гирифтани он нақши бузург доранд. Ҳар кишваре барои манфиати худ дар умури Афғонистон даҳолат намуда, вазъиятро печида ва бухронитар мекунад. Ҳатто баъзе аз кишварҳои дигар дар либоси дӯст талош доранд, то тибқи нақшаҳои худ вазъияти Афғонистонро ноором созанд.

Дар зербоби дуюми боби дуюми кори диссертационӣ – “Мақом ва нақши нерӯҳо ва аҳзоби сиёсӣ дар ташаккул ва инкишофи мочарои сиёсии Афғонистон” таваҷҷуҳи асосиро фаъолияти нерӯҳои сиёсии муҳталиф, баҳусус, ҳизбҳои сиёсии кишвар ба худ кашидаанд.

Дар гузаштаи начандон дур тарафҳои мочарои Афғонистон аҳзоб ва нерӯҳои сиёсии ин кишвар маҳсуб мегаштанд, ки ба моҳияти низоъ ва роҳҳои ҳалли мушкilotи вобаста ба онро аз мавқеъҳои муҳталиф ва муҳолифи яқдигар арзёбӣ менамуданд. Дар шароити боло рафтани таъсири омили берунӣ ба низои Афғонистон, шиддат гирифтани рақобатҳои минтақавӣ, ҳузури тӯлонии нерӯҳои низомии хориҷӣ дар кишвар ва заиф будани мавқеи ҳукумати марказӣ, аз як тараф дурнамои ҳалли низоъ норавшан буда, аз тарафи дигар бесуботӣ ва ноамнияти дар саросари кишвар шадидтар мешавад.

Имрӯз ҳам бо дубора фаъол шудан ва ба қудрат расидани Толибон гурӯҳҳои дигари террористӣ дар ин кишвар озодона амал мекунанд. Дар паҳлуи террористони ДОИШ тақрибан 20 гурӯҳҳои дигари террористӣ вучуд доранд. Инҳо аз «Лашкар-ут-тайиба» (яке аз ташкилотҳои бузургтарин дар Осиёи Ҷанубӣ), «Чамоати исломӣ» (Ҳизби сиёсии исломӣ дар Покистон), «Ҳаракати исломии Туркистони Шарқӣ», «Ал-Қоида», «Чамоати Ансоруллоҳ» ва «Ҳизб-ут-таҳrir», инчунин дигар гурӯҳҳои Осиёи Ҷанубӣ ва Покистон, ки нақши ибтидоиро дар вайрон кардани амнияти минтақа бозӣ мекунанд, иборат мебошанд.

Зербоби сеюми боби дуюми рисолаи диссертационӣ – “Кӯшишҳо баъди дарёфти роҳу воситаҳои танзим ва ҳалли мочарои сиёсии

Афғонистон" ба субъекти дигари мочароҳои сиёсӣ, ки хосияти пайваста дорад, бахшида шудааст.

Дар мочарои Афғонистон бо оғози ҳазораи сеюм мудохилаҳо бо чехраи тоза сурат гирифтанд. Ин истеъмори ИМА буд, ки зери унвони Эътилофи байналмилалӣ бо чехраи ҷадид мудохиларо дар Афғонистон дар соли 2001 оғоз намуд. ИМА барои фиреби афкори умум терроризми ҷаҳониро баҳона қарор дод, ки гӯё қаламрави Афғонистон бистаре барои рушди терроризми байналмилалӣ мебошад. Ин дар ҳоле буд, ки ИМА қабл аз соли 2001 Афғонистонро комилан ба фаромӯшӣ супорид, ки Афғонистон тавассути Толибон идора шавад, на ҳукумати муҳоҳидин бо роҳбарии Бурҳониддини Раббонӣ. Аз ҳамон вақт Амрико душманий ниҳонии худро дар ҳақиқат оғоз намуда, бо баста намудани сафорати худ ин душманиро ба исбот расонид.

Дурнамои анҷоми низои тӯлонии Афғонистон равшан нест, зеро масъалаҳои мушкил ва ҳалношуда, вуҷуд надоштани идораи босуботи давлат маъни онро дорад, ки дар оянда низоъ шиддат ҳоҳад гирифт.

Дар зербоби ҷоруми боби дуюми рисолаи диссертационӣ – **“Монеаҳо, масъалаҳои асосӣ ва пешомади мочароҳои сиёсӣ дар Афғонистон”** ба стратегияи ҳалли мочарои сиёсии Афғонистон ва дарёфти роҳи беҳтарӣ ҳалли масъалаҳо назари хосае ирсол гардидааст.

Муаллиф собит месозад, ки масъалаҳои асосӣ ва монеаҳои мочароҳои сиёсӣ дар Афғонистон бештар ба набудани ҳокимияти неруманд дар ҷандин даҳсолаи гузашта мебошад. Бесуботии умумиро афзоиши ҳачми истеҳсоли маводи мухаддир вазнинтар мегардонад. Ҷойи ташвиш аст, ки ба истеҳсоли афюн деҳқонон ҷалб гардида, ба гирифтани даромади қалон аз ин мавод одат кардаанд. Ҳатто ҳодисаҳои күштори кормандони мақомоти давлатӣ аз тарафи деҳқонон, ки ба муқобили паҳншавии қиши маводи мухаддир мубориза мебаранд, мушоҳида мегарданд.

Дар ҳулосаи кори диссертационӣ аз натиҷаи корҳои анҷомдодашуда аз ҷониби Шарафуддин Шарафёр ҷунин натиҷагирий гардидааст: масъалаи мазкур дар шароити Ҷумҳурии Исломии Афғонистон ҳамчун мавзуи рӯзмарра ба ҳисоб рафта, ҳанӯз ҳам дар сатҳи зарурӣ таҳқиқ нагардидааст. Таҳқиқи он дар доираи илмҳои сиёсӣ ҷиҳати шинохти моҳияти равандҳои мочарогарӣ ва дарёфти роҳҳои ҳалли онҳо аҳамияти маҳсуси илмию назариявӣ ва сиёсию амалий дорад. Бинобар ин, дар кори диссертационӣ тибқи объекту предмети таҳқиқот ва мутобиқ ба мақсаду вазифаҳо фаъолиятҳо анҷом дода шудаанд.

Бо вуҷуди ҳамаи ин муваффақиятҳо дар диссертатсияи Шарафуддин Шарафёр баъзе норасогиҳо мавҷуданд, аз ҷумла:

1. Муаллиф ҳангоми омӯзиши масъалаҳои назариявию методологии таҳқиқи мочароҳои сиёсӣ ба таҳқиқотҳои муҳаққиқони Ғарб такя намуда, ба таҳқиқоти муҳаққиқони русу Шарқ, баҳусус, Осиёи Марказӣ

камтар таваҷҷуҳ намудааст. Хуб мешуд, ки муаллиф ҳангоми таҳқиқи масъалаи мазкур аз низоми андешарониҳои муҳаққиқони русу кишварҳои Осиёи Марказӣ истифода менамуд.

2. Диссертантро зарур буд, ки ба таҷрибаи мактабҳои сулҳшиносии европой ва мактабҳои полемологии минтаҷаҳои дигар назар намуда, тарҳи муаллифии ҳалли мочарои сиёсиро нишон медод.

3. Таҷрибаи ҳалли мачарои сиёсии Тоҷикистон низ метавонад ҳамчун заминаи дарёftи роҳу воситаҳои аҳ бухрони шадид берун гаштани Афғонистон хизмат намояд. Мутаассифона, муаллиф ба омили мазкур чандон таваҷҷуҳ накардааст.

4. Ҳангоми мутолиаи диссертатсия ба назар мерасад, ки муаллиф ба вазъи имрӯзаи Афғонистон, яъне давраи аз нав ба қудрат расидани Толибон камтар таваҷҷуҳ намуда, дурнамои ҳукумати онҳо чандон возеҳ натиҷагири нашудааст.

Дар маҷмуъ, кори диссертатсионии Шарафуддин Шарафёр рӯзмарра буда, эродҳои мазкур ба мазмуну мундариҷаи диссертатсия таъсири манғӣ нарасонида, арзиши илмии онро коста намегардонанд.

Хулоса диссертатсияи Шарафуддин Шарафёр дар мавзуи “Хусусиятҳои мочароҳои сиёсӣ дар Афғонистон ва даҳолати давлатҳои хориҷӣ ба онҳо” ба талаботи бандҳои 10 ва 16-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми ноябрி соли 2016, таҳти №505 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори шарафёр гаштан ба дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.06 – Низоъшиносӣ мебошад.

Тақриз ба талаботи банди 79-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Тақриз дар маҷлиси васеи кафедраи сиёsatшиносӣ ва робита ба ҷомеаи Академияи идоракунии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 25. 04.2023, суратмаҷлиси №9 муҳокима ва тасдиқ карда шудааст.

Дар маҷлиси кафедра 12 нафар иштирок намуданд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» – 12 нафар, «муқобил» – нест, «бетараф» – нест.

Раиси маҷлис:

Мудири кафедраи сиёsatшиносӣ ва
робита ба ҷомеаи Академияи идоракунии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
номзади илмҳои таърих

Н.Н.Файзов

Котиби маҷлис: Муаллими калон

М.И. Имомназарова

Омодасози лоиҳаи тақриз:
Номзади илмҳои сиёсӣ, дотсент

SH

З.Ю. Тураева

Имзоҳои номзади илмҳои таърих Н.Н.Файзов, Муаллими калон М.И. И момназарова. ва номзади илмҳои сиёсӣ Тураева З.Ю.-ро тасдиқ менамоям.

Сардори Раёсати кадрҳо, коргузорӣ ва
корҳои маҳсуси Ақдемияи идорақунии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон



Ш.Б. Ҳамидов

Суроғаи муассисаи пешбар:

734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, к. Сайд Носир, 33.

Тел.: (+992 37) 224-17-86

E-mail: info@apa.tj